PETRUS LOMBARDUS

Nordfrankreich/England, um 1200

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=905
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

re.s. pro bono: mala reddebant qd ē dicit. Illi
detrahebant: ego aut ē contra ostabam. ī pro nihil. ñ
solum pro fide discipulorū. q. Reddebam bona pro
malis. ipi detrahebant in qui orabā p eis. Et ita
posuerunt ad me. ma. p bo.
Que mala. pro quib;
bonis: Ecce. rodit pro
dilec. m. hic ē omnis ī
magnus reat illoni.
Non enim noce poni
erūt psequentes nō
necessitate ſ. volūtate
monentē. S; tocū enim
psequentū ē odiū qm
mis sic voluntaria pena paenitens. Hic notandū ē
qd in reddendis bonis ul mal. p bonis ē mal. vt dif
ferunt sē q commentorare aliadiū facile p sūt
.s. reddere bona pro mal. Hec duo bona ymm. ī
p quidem melius ē, licem. ñ reddere bona p bonis. ī
reddere mala p bonis. ī h duo malorū sē. ī pānis q
dam deteriū ē. licem reddere bona pro bonis. ī mala p
malis. ī h duo medioriū sunt. i. omū qui sūt inter
deteriū bona. vel medioriū mali. Ut pri: propin
quum ē bonis. Ex xpe ñ arguit in euāgelio. ſ; pl
operare dicit. qz ethnici hoc faciunt. diligūt eos
diligentes se. Posteri uero propinquū ē malis. s.
reddere malū pro malo. Conuenit qz ī bonis. vñ
lex modum ultōis statuit. oculū p oculo. dentem
pro dente. ī huiusmodi. Queri dici pōt: in ultionē
iustitia ē. Ho ñ iō: qz iustū sit ultio: qm lex sta
tuit. ſ; qz uiosa ē libido. i. exponentis desiderio
ulciscendi. magis; ad uindicē pertinet. hoc inter
hoēs decernere: qm bonū hominem sibi experere.
hic enī reddere malū p malo. iudex ū ñ. ſ; deleda
tione iustitie. iustū p iniusto reddere. qd ē red
dere bonū p malo. qd ī ds iudex facit. Ergo
ergo modis omne peccū contrahit. ī bi reddit qui
bus. Primus gradus ē. ñ redde bona p bonis. s. ds:
reddere mala p malis. Tertius: reddere mala p bo
nis. hoc deteriūs iudi elegerūt. s. ut xpō detraherēt.
ī odium pro dilectione redderent. cōtrā hec. sūt
alia tria. Primum ē. dare bona p bonis. s. dm: ñ
reddere mala p malis. plectum ē. reddere bona pro
mal. qd: xpe orant p uidis fecit. Constituit
.ij. p. ubi incipit pro
phetare que mali pro
impietate recipiant.
ī legis hoc p sperabē
de iuda. Sup ergo de pli
bus loquebat. Locum fuit
Circumdederūt. ī c. Hui
uero quo digni sē pri
mum ant: de uno dicto. intendens in
cum. i. in iudam. qui se. i. xpm tradi
tradidit qies erant de ipsis. ant loquebat. q. d. Quia
peccauī ī dolosus apparuit sup me os suū: iō cōsti
tuit. i. diabolum sup eū. qui xpō noluit ē sub
ditus. ī qi quis quereret. Quem peccauī ē: subdō
ī diabo. stet. a dex. eī. hoc dexterū: cum q ē qd alius
preponit. ī hic. i. iudas opā diabolo ponitur opi
bus. Quarum sit salus. Secus ergo diabolus
a dextris eius. qui preposuit auaritiam sapie. ī
pecunia salutis fuit. ut eum tradēret quo debuerat
possidere. ne a diabolo possideret. ī pdiit. ñ oprat
seqs. Cum iudicat
ex. con. i. qui noluit ē
cat cui dicatur. Increa
tu gaudet. do. t. sic de q
dicatur. Proiicite eum
in ignē. exte. Ut ne pu
tēt ab immanitate dap
nationē liberari oōnē.
qm mē aplos dicitur: mdc. ī
oō eius. ſ. in. pec. qz ñ ē p xpm q
ñ aliter sequ: ſ; psequ. Hora. qz ñ ē iusta oō. uti
que pex xpm fit. Ut ñ solum ñ deleat peccū: ſ; ē ip
sa fit in peccū. Illa aū oō ñ fit xpm. qz nec affer
tur bono fit. nec bonum petit. sicut economūso illa
fit p xpm. q; pritū qd petend ē. ī eo in quo peccā
dum ē. Aliquin aū sic orare. ut in pre fit oō p
xpm. ī in pec: ñ. qū bonum ī bū: ñ bonū petitur.
Iudas aū nec bonum nec bū petit. Qui aū ita orat ma
orare potūt: ut oō eius fiatt in peccū: queri
pōt. Credo aū qm tradēr dm. ī cum de illo tradē
do iam cogitarēt. Non enim iam poterat orare p
peccū. Sequtur. Tunc dicit apl'atus. eius pauci
ī ne sacrat' duodenari'
numū sed dimittitur
subditi. ī epa. eī. ac. alte
loco enim eius substitu
ī eis machtat ut legi
tur in actib; apl'oy. Ho
ra qd hic pmo in uerci
ī nomē epatus mutatur
ī fiant. ñ. ī c. Non
iudam uxorem habuisse
ī filios. ī ita fēm fuit ñ
hic dē. Unde: mortuo ip
so: ī filij eius orphani.
ī uxor eī uidua fuit.
S; dicet aliquis. An h: ad penam eī pertinet credē
dum fuit: qd sui passi fū. An ī illius dolor tangat
mortuos de his qī in suis p mortem cōtingūt. vel
quom ea q arca nos aguntē: nolimus spō mortuo
rū. Cui respōdeo magnam quidē ē questionem
nec in presentū differendam. Verūptū hē dicī p
qd ē cura mortuis de suis caris ut de diuite legit.
qui dum torqueretur apd inferos parcerēt leuamen
oculos ad abrahā. ī unde alia dicit. Habeo. v. fres
ne ī ipi uenianī ī hūc locū tormentoy. Hūc g
mortui curam de uiuis quos sciūt uiuere. qz ñ
in locis penarū uideūt eos ubi diues sū frēs; e